

מ"ת 1395/06/14 - מדינת ישראל נגד תאאר עבדאלבארי, מחמד דוויק

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 1395-06-14 מדינת ישראל נ' עבדאלבארי(עציר) ואח'

בפני המבקשת/המאשימה כב' השופטת אסתר נחליאלי חיאט
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוזי ירושלים (פלילי)
נגד המשיבים/הנאשמים
1. תאאר עבדאלבארי (עציר)
2. מחמד דוויק (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מאזן איוב

החלטה

1. הבקשה הצריכה הכרעה היא האם לעצור את המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם בת"פ 1367-06-14, שבו הואשמו בעבירה של ביצוע שוד בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הבקשה שלפני היא נגד שניים מתוך שלושה חשודים להם מייחסת המבקשת ביצוע העבירה; החשוד השלישי טרם נעצר במועד שבו נדונה הבקשה לפני.

2. בהתאם לעובדות כתב-האישום קשרו המשיבים ואחר בשם נאצר (להלן: "נאצר") לשדוד את המתלונן בחנותו שבשוק מחנה יהודה.

בבוקר ה-14.5.18 צעד המתלונן לכיוון חנותו; נאצר ומשיב 1 צעדו בעקבותיו. בסמוך לחנות, חנתה אותה עת משאית בשר שנועד לפריקה. משיב 2 כיוון את המשאית לאחור כדי שתסתיר את חזית החנות. לאחר שהמשיב 2 מיקם את המשאית הוא "פתח את הדלת השמאלית האחורית של ארגז המטען של המשאית באופן שיצר מעין מתחם סגור בין החנות למשאית" (ס' 4 לכתב האישום). בסמוך לאחר מכן הגיעו משיב 1 ונאצר למקום בשעת פתיחת החנות ותוך ניצול המתחם שיצר המשיב 2 נכנסו משיב 1 ונאצר לחנות של המתלונן, דחפו אותו לעומק החנות, סגרו את הדלתות דחפו את המתלונן לרצפה, ואחד מהם אף התיישב עליו, חסם את פיו ואיים עליו לבל ידבר. השלושה לקחו מכיסו של המתלונן 4,000 ₪ במזומן, 200 ₪ מהקופת החנות, סכום נוסף של 1,000 ₪ שהיה במטבעות מתחת לקופה וכן 10 פקטים של סיגריות. לאחר מכן נמלטו השלושה מהמקום כשהשלל בידם.

3.

המבקשת עתרה למעצר שני המשיבים עד תום ההליכים.

לטענתה, בידיה ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעתם, ראיות הנסמכות על תלונת המתלונן ועל דיסקים של וידאו שנלקחו מהמצלמות הרבות המרשתות את שוק מחנה יהודה. לדבריה, מצפייה בסרטי הוידאו עולה בבירור, מזוויות שונות שעין המצלמה הנציחה והמביאות לפני הצופה את מקום האירוע והסביבה, כי יש בידי המבקשת ראיות להוכחת עובדות כתב האישום. לטענת המבקשת, הגם שאין תמונות של השוד עצמו שהתרחש בתוך החנות הרי שמארג הראיות הנסיבתיות החל מתיאור זירת האירוע עובר לאירוע השוד, התנהלות המשיב 2 וההכנות לקראת השוד, מיפוי האזורים לפי המצלמות והראיות העולות מסרטי הוידאו, ראיות מהמועד שמיד ובסמוך לאחר השוד, יציאת המשיב 1 ונאצר מהחנות כשמיד לאחריהם יוצא המתלונן ומתאר את האירוע, מציגים תמונה ברורה של ראיות לכאורה לביצוע המעשים המיוחסים למשיבים ולנאצר.

לטענת המבקשת, משקיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירה של שוד בנסיבות מחמירות, קמה עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ה-1996 שכן התנהגות המשיבים מגלה על פניה מסוכנות לבטחון הציבור וכן מקימה עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(ג)(4) לחוק המעצרים משבוצעה העבירה באלימות.

4.

מנגד טען ב"כ המשיבים כי אין בחומר החקירה ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעת מרשיו בעבירות המיוחסות להם. לטענתו מדובר בסך הכל בקטעי וידיאו ומצלמות שאין בהן כל רצף, כי לוח הזמנים שמוצג בסרטי הוידאו אינו מתיישב עם העובדות הנטענות, כי המשטרה בעצמה מציינת במיזכר כי יש מצלמות שמאחרות ב-59 דקות ויש שמקדימות ב-9 דקות, כי הדמויות שבסרטי הוידאו אינן ברורות שכן הצילומים נעשו מרחוק ולא ניתן להרשיע "על פי ראיה נסיבתית לכאורה, המצלמה, לתווי הפנים שנראים כל כך מרחוק, שאי אפשר לזהות כלום" (עמ' 8 ש' 4, 5), כי המתלונן לא זיהה את המשיבים ורק ציין כי מדובר ב"שני ערבים גבוהים" ואילו לפחות אחד ממרשיו "נמוך" כדברי אחד העדים. עוד ציין, כי מרשיו אינם מכחישים שהיו בשוק מחנה יהודה בבוקר בו נטען כי בוצע שוד אלא שזה המקום הטבעי בו הם נמצאים בשעות הבוקר, שכן הם עובדים בשוק.

לגבי משיב 2 טען כי כל שעולה מסרטי הוידאו הוא כי המשיב 2 מסתובב במקום, והרי הוא "לא מכחיש היותו שם כי הוא עובד שם ופורק סחורה יום יום" (עמ' 8 ש' 19); כי הרמת היד לסימן 'בואו' לחבריו, היא מאוחרת למועד בו אירע השוד הנטען; כי כלל לא רואים בצילומי הוידאו שהתבצע שוד. בנוסף טען ב"כ משיב 2 והגם שכפר בעצם אירוע השוד כי המשיב 2 "הושיט יד לקרבן שיצא וצעק במקום כי שדדו אותו, רואים את זה בוידאו וזה עולה מחומר הראיות" (עמ' 9 ש' 13, 14).

ב"כ המשיבים סיכם דבריו כי "אני סבור שאין ראיות", ולמצער יש כרסום רב ומשמעותי ולכן עתר לשחררם למעצר בית מלא בפיקוח של מפקחים נורמטיביים, ולחלופין ציין כי ככל שבית משפט ימצא כי יש ראיות לכאורה עתר לקבל תסקיר בעניינם.

5.

לאחר שעיינתי בכל חומר החקירה, צפיתי זמן ארוך בדיסקים, הן בדקות אליהן הופנית על ידי ב"כ

המבקשת והן במספר קלטות בשלמותן, לרבות חזרה פעם אחר פעם לאותן דקות בהן נראים אלה שנכנסו לכאורה לחנות ולאחר מכן יוצאים בריצה מהחנות, צפייה שנמשכה זמן ארוך מאוד, וכן התבוננתי בשקית התמונות שהושארה לעיוני ובהן תמונות שפותחו מרגעים מתוך הדיסקים, עיינתי גם בחומר החקירה, בהודעות המשיבים ובהודעות אחרות המזהות את המשיבים ואת נאצר והגעתי לכלל מסקנה כי יש בידי המבקשת ראיות לכאורה, גם אם הן נסיבתיות, המקימות סיכוי סביר להרשעת משיב 1 (ונראה כי אף לאותו נאצר אלא שאין הוא בגדר הבקשה דנא, ועניינו לא נדון בפני) בעבירה המיוחסת לו בכתב-האישום; אשר למשיב 2, אמנם מצאתי קיומו של חשד ממשי למעורבותו בביצוע העבירה, העולה עד כדי ביצוע בצוותא, אולם משעה שלא נצפה כי נכנס לחנות, ואין ראיות, אף לא נסיבתיות, להשתתפותו **בפועל** באירוע בתוך החנות, נראה כי משמעות הראיות הלכאוריות נגדו, שמצויות בידי המאשימה אינן חד משמעיות וניתנות לפרשנות נוספת, ועל כן חל כרסום ממשי בראיות הלכאוריות הקיימות נגדו, כרסום המצדיק בחינת שחרורו בתנאים מגבילים, כדי שאם בסופו של יום לא יוכחו המעשים המיוחסים לו, תהיה הפגיעה בחירותו מידתית.

6. אתייחס בקצרה לראיות לכאורה.

לציין כי הגם שמדובר במארג ראיות נסיבתיות הרי שמעיון בהן ומצפייה בקלטות המסקנה האחת המתבקשת העולה מהאירוע המתועד בסרטי הוידאו היא כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום.

כך נסמכות הראיות בעיקרן, על הנראה בסרטי הוידאו באופן המשקף את שאירע בזירת האירוע, לפני השוד הנטען, התנהלות המשיבים ונאצר שזהותם זוהתה בבירור על ידי עובדים בשוק ועל ידי השוטר המכיר לפחות את המשיב 1, ובנקל ניתן לראותם בסרטי הוידאו בהם צפיתי, הן ממש בסמוך לכניסתם לחנות, והן מיד בסמוך לאחר השוד הנטען, הריצה מהחנות דקות ספורות לאחר שנכנסו, המשך דרכם לאחר האירוע. מארג ראיות אלה בצירוף הודעות עובדי השוק, זיהוי המשיבים את הדמויות הן לפי בגדיהם והן על פי הכרות מוסרי ההודעות, קושרות את המשיבים ואת נאצר לאירוע השוד ומביאים למסקנה ברורה בדבר קיומן של ראיות לכאוריות.

אומר כבר כי מראה העיניים בענייננו זה, טוב מאלף מילים, וכך התרשמתי ממה שראו עיני (בשבעת הדיסקים בהם צפיתי כאמור, במשך זמן רב).

תחילה אתייחס למקום בו ארע האירוע הנטען, היא חנות המתלונן. דלתות חנות המתלונן היו סגורות, בפתח האירוע. המתלונן נראה צועד בשעות הבוקר לכיוון, שמסתבר בהמשך כי הוא כיוון החנות אליה נכנס, לאחר מכן נראה כי דלתות החנות נפתחו ומיד בסמוך לאחר האירוע (לאחר ששניים יצאו במהירות מהחנות) נראה המתלונן יוצא מהחנות, וקורא לעוברים ברחוב, מראה לאנשים סביבו לכיוון היד תנועות אנרגטיות של תיאור אירוע כמתיישב עם הודעתו כי חווה את האירוע הנטען.

המשיב 2 אישר את קרות השוד וכן ציין כי עזר "לקשיש אחרי ששדדו אותו הבאתי לו מים..."; עוד אישר כי "שמעתי את הקשיש אומר גנבים גנבים" (ש' 74-77 להודעת המשיב 2 מיום 21.5.14 שעה

אשר למשיבים - בעקבות המתלונן ההולך אל חנותו לפתיחת יום עבודה, נראים, כל אחד בנפרד, הולכים נאצר והמשיב 1, שזוהו בבירור על ידי משה חיים, עטייה עבד אל חאפז, השוטר אליעזר מבורך, כשבדרך אחד מהם מתלבש, ושם עליו ז'קט וכובע, כפי שיראה בהמשך בעת יציאתו המהירה מהחנות.

באותה עת המשיב 2 מסתובב סביב המשאית שחנתה מול דלתות החנות של המתלונן. בשלב מסוים הוא אכן פותח את הדלת השמאלית של ארגז המשאית למיפתח רחב יותר, מיפתח שתוצאתו היא "יצירת מיתחם סגור", כנטען בכתב האישום.

אותו מיתחם סגור והפעילות המתרחשת בו נראה בדיסק אחר שצולם במצלמה אחרת ומראה בבירור את הנעשה בפתח החנות. כך זמן קצר לאחר שדלת ארגז המשאית יצרה 'מיתחם סגור' כאמור, נראה בבירור בסרט הוידאו את מי שצעד קודם בעקבות המתלונן כשהוא נכנס במהירות לחנות תוך כדי רכיסת רוכסן הז'קט שלבש קודם, והעלאת הצווארון עד אפו (זוהו כנאצר) מיד לאחריו נכנס לכיוון החנות המשיב 1. לא חלפו דקות בודדות והראשון, יוצא במהירות רבה מהחנות כשבידיו, שהיו ריקות מחפצים בעת כניסתו לחנות, שקיות, ומיד בסמוך אחריו יוצא המשיב 1, אף הוא במהירות. שניהם נראים הולכים במהירות לכיוון המשך הרחוב הנראה במצלמה עד שפונים ונעלמים מעין המצלמה.

בהמשך ובקלטת אחרת, המתעדת את הרגעים שבסמוך לאחר האירוע, רואים את המשיב 1 ואת אותו נאצר, כל אחד לחוד באותה סביבה, מחוץ לשוק, ברחוב הראשי כשהשקיות עדיין בידי נאצר (המזוהה לפי אותם פרטי לבוש) ואילו המשיב 1 מוריד את הקפוצ'ון, מקפל אותו וממשיך בדרכו כשהוא משוחח בטלפון.

לציין כי משיב 2, אכן היה כל האירוע בסביבת המשאית, והוא אכן מזהה עצמו בסרטי הוידאו. מצפייה בסרטי הוידאו עולה כי המשיב 2 נראה מכוון את המשאית לנסוע מעט לאחור; מסתובב כל העת בסביבת ארגז המשאית מאחור, מסתובב סביב המשאית, מדבר לכאורה בטלפון (אך מבדיקה שנערכה לא היו כל שיחות יוצאות או נכנסות לטלפון שלו באותה עת), ונראה גם ליד הדלתות הפתוחות של המשאית, וללא כל סיבה נראית הוא פותח את הדלת השמאלית למיפתח רחב יותר, כאמור; אין כל הסבר מדוע הוא מסתובב במקום בלתי אם היתה לו סיבה ממשית - הוא הביצוע בצוותא כמתואר על ידי המבקשת, שכן הוא עובד במקום אחר בשוק, כפי שעולה מההודעות; ההסבר היחידי להימצאו שם לטענת המבקשת הוא כי חלקו ביצירת האפשרות לבצע את השוד בדרך של הכנת הזירה לנוחיות המבצעים בפועל, פתיחת דלת ארגז המשאית לרווחה באופן שתמנע מעבר של אנשים בין המשאית לחנות וכן "יצירת מיתחם סטרילי שמאפשר ביצוע העבירה" (עמ' 6 ש' 26) ולאחר מכן הרמת היד בתנועה הקוראת למשיבים לבוא.

בתמיכה לסרטי הוידאו שראיתי, בהם ניתן לזהות בנקל את המשיב 1 ואת נאצר בזירת האירוע בעיקר לפי פרטי הלבוש, וכן ניתן לראות את מהלך הפעולות של המשיב 1 ונאצר מעת שהלכו אחרי המתלונן בדרכו לחנות ועד מנוסתם מהחנות והמצאם בסמוך יחדיו (אבל לחוד) עם השקיות בידי נאצר, זוהו השניים, ובכך נקשרו למי שביצע לכאורה את השוד, על ידי מספר עובדי השוק ואף על ידי שוטר שעובד

בתחנת השוק מזה מספר שנים ומכיר את המשיב 1.

כך - עטייה עבד אל חאפז עובד עירייה העובד בשוק כחמש שנים, המכיר את המשיב 1 אותו הוא מתאר עם סימן ההיכר הבולט שלו, זיהה את משיב 1 לאחר שצפה בסרטי הוידאו ואף ציין כי ראה את המשיב 1 באותו בוקר בסביבות השעה 07.00, כשהוא "מפרק סחורה יחד עם אבו עלי" (לציין כי לדברי עבד אל חאפז ש' 80- אבו עלי הוא נאצר).

גם משה חיים (מושיקו), אצלו עבד המשיב 1 זיהה את המשיב 1 הולך לכיוון החנות, כפי שראיתי אני בסרט, וציין כי הזיהוי הוא "במליון אחוז" כדבריו, גם את אבו עלי זיהה "במיליון אחוז".

אף השוטר אליעזר מבורך ציין במיזכר שערך כי הסתכל בסרטוני הוידאו "ומיד" זיהה את המשיב 1 אותו הוא מכיר זה שנים מעבודתו כמפקד נקודת מחנה יהודה, עוד ציין כי לאחר שצפה בסרטים מזוויות שונות, זיהה את המשיב 1 "בודאות מוחלטת".

7. לכך יש להוסיף כי המשיב 1 מרחיק עצמו לחלוטין מהאירוע, וטען כי כשהגיע לשוק בסביבות 8.00 וישר הלך לעבוד אצל 'מושיקו' פירק משטחים דבר שארך כ-40 דקות, סיים לעבוד ונסע הביתה; אלא שהדברים אינם מתיישבים עם דברי עבד אל חאפז שראה אותו כבר ב-07.00 בבוקר והבהיר כי הוא יודע לומר את השעה "כי אני מגיע ב-06.30 לעבודה עד שהגעתי לאיזור שלי בטוח היה 07.00 ואני זוכר שראיתי אותו מפרק סחורה יחד עם אבו עלי..." (ש' 50, 51), דברים המתיישבים גם עם דברי משה חיים המעביד של המשיב 1 (עמ' 2 להודעה).

עוד לציין כי שני המשיבים מרחיקים עצמם זה מזה; המשיב 1 מציין כי אינו מזהה את עצמו גם לא את האחרים שנטען כי הם חלק מהאירוע, כך גם כשהבין שלתיאור הבגדים יש ערך ראייתי שינה את גרסתו וציין כי לבש פרטי לבוש שונים מאלה שמסר בתחילה, פרטי לבוש שכמובן לא מתיישבים עם הבגדים בהם נראה בסרטי הוידאו.

8. הראיות שבידי המבקשת נארגות לכלל תשתית עובדתית רציפה שלכאורה מצביעה על אירוע השוד, כמתואר על ידי המבקשת בכתב האישום.

לציין כי גם אם שעת האירוע לגבי אותם אירועים לכאורה, כמופיע בסרטים, שונה, ולאו דווקא מתישבת זו עם זו, הרי עיון בסרטי הוידאו מצביע בהחלט על אירוע אחד ורציף המצולם במספר זוויות, ונראה כי במהלך הדין העקרי יסבירו אנשי מקצוע את הטעון הסבר אשר לשעות הנקובות בדיסקים. לשלב הזה לא מצאתי לנכון לייחס חשיבות לזמן המופיע על הסרטים לאור האירוע הרציף העולה מהסרטים שראיתי.

לאור הראיות הלכאוריות שצינתי שוכנעתי כי בידי המבקשת ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעתו של המשיב 1.

שלא כמו הראיות הלכאוריות נגד המשיב 1 - ראיתי חולשה בראיות הלכאוריות נגד משיב 2, כמצוין לעיל.

אמנם אין למשיב 2 הסבר ממשי מדוע הסתובב מאחורי המשאית, מדוע לא מש מסביבותיה, שכן אין הוא אינו עובד במקום ולא השתתף בפריקת המשאית; מעדותו גם עלו סתירות, לרבות בקשר להכרותו עם המשיב 1, ואולם אין זו העת לברר את פשר הסתירות ואת התכנות טענותיו ודי לי כי אומר שהראיות שבידי המבקשת משתמעות לשני פנים, ומאחר שמדובר בראיות נסיבתיות, הרי כדי שאומר כי הראיות מקימות פוטנציאל להרשעתו חייבת אני להסיק אך מסקנה אחת העולה מראיות אלה - ולא כך התרשמתי. הנסיעה לאחור של המשאית- היא אירוע שגרת, כדברי נהג הרכב, אחמד עודה, שציין כי "אני תמיד מחנה ובאים כל מיני עובדים ומבקשים ממני להזיז את המשאית כי אני מפריע" (ש' 20). לכך אוסיף כי בסרט הוידאו עולה כי המשאית חנתה בפתח סמטה צרה שהצריכה את תזוזתה לאחור. אמנם הרחבת המיפתח על ידי פתיחת דלת שמאל של ארגז המשאית תמוהה בעיקר כשלמשיב 2 לא היתה סיבה נראית לעין לעשות כך שכן כלל לא עבד במקום ולא עם המטען שבמשאית, אך לא ראיתי בהרחבת מיפתח הדלת כדי להביא למסקנה אחת כי היא נועדה "ליצור מרחב סטרילי" בעיקר כשראיתי באחת הקלטות אנשים (ולא המשיבים) עוברים 'במרחב זה'. גם הרמת היד לה המבקשת מייחסת כי המשיב 2 אומר בתנועה זו למשיב 1 ולנאצר 'בואו' לא ראיתי מסקנה חד משמעית כפי שטוענת המבקשת ולאחר שהתבוננתי בתמונות אלה מספר פעמים לא שוכנעתי כי משמעות הרמת היד היא חד משמעית, ואכן מסמנת למשיב ולנאצר לבוא. אכן התנהלותו חשודה, ונראה לכאורה כי יש לו מעורבות באירוע ואולם לא ראיתי כי הראיות הנסיבתיות שבידי המבקשת מובילות למסקנה אחת ואני סבורה כי יש חולשה בראיות אלה.

9. משקבעתי כי בחומר החקירה יש ראיות נסיבתיות השזורות למארג עובדתי רציף המביא למסקנה אחת כי יש בהן פוטנציאל הרשעה של המשיב 1 בעבירת השוד- אין ספק כי קמה נגדו עילת מעצר.

בשלב זה לא ראיתי לבחון את נושא חלופת מעצר, אלא להמתין לתסקיר שירות המבחן, שאת חוות דעתו ביקשתי בטרם החלטה לענין ראיות לכאורה, דבר שנעשה כדי לא להאריך את התקופה שבין הדיון לבין מתן ההחלטה, בהמתנה לתסקיר.

משכך ידחה מתן ההחלטה בענין מעצרו של המשיב 1 עד לקבלת תסקיר השירות.

לאור בקשת שירות המבחן לדחות את הדיון עד לעריכת התסקיר - אני קובעת דיון **ליום 29.6.14 בשעה 10:30.**

10. אשר למשיב 2, כפי שצינתי בהחלטתי לעיל, מצאתי כי הראיות לכאורה סובלות מחולשה ומשכך ברור מאליו כי יש לבחון את האפשרות לשחררו בתנאים מגבילים.

גם בעניינו נתבקש תסקיר ומסתבר כי התקבל היום.

משכך אראה ליתן החלטה בענין המשיב 2 לאחר שאאפשר לצדדים לטעון טענותיהם בהתייחס גם לתסקיר שירות המבחן.

12937

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ד, 19 יוני 2014, בנוכחות הצדדים.

הערה: הבוקר, 19.6.14, הודיעה לי המזכירות כי ההחלטה לא נחתמה אתמול בסמוך להקראתה, משכך חתמתי הבוקר על ההחלטה בתיקונים ספורים של כתיב ומילים.